Onze Band

November/December 2020
64e jaargang, nr. 6

VRIJZINNIGE GELOOFSGEMEENSCHAP MIDDEN-DRENTHE

aanmelden bij Gerda Wiggerink!

Samenstelling bestuur

Voorzitter: Dhr. Wietze de Boer, Rijksweg 207, 9423 PE Hoogersmilde, tel. 0592-459822, email: de.bo20@hetnet.nl
Secretaris: Mevr. Berty Bruggink-Haaijer, Kerklaan 38, 9422 ED Smilde, tel. 0592-414536, of 06-20431335, email: janbruggink@hetnet.nl
Penningmeester: Mevr. Reina Limburg- Schuring, Asserstraat 9, 9411 LH Beilen, tel.0593-523757, e-mail: grlimburg@gmail.com
Banknr. : NL34 RABO 0306 5001 40
2e penningmeester: Mevr. Gerda Wiggerink-Wolbers, Perkstraat 5, 9411 PK Beilen, tel. 0593-526889, of 06-13727849, email: gerda@wiggerink.nl

Overige adressen van onze afdeling

Voorganger: mevr. Helene Westerik-Lammers, Van Stolberglaan 49, 7681 GB Vroomshoop, tel. 0546-642540 of 06-43167139, email: h.h.westerik@outlook.com
Beheerder Website en Facebook: dhr. Wim Boer, Volmachtenstraat 1, 9414 AL Hooghalen, 0593-592045, email: wimboer@trinedmail.nl
Internet: www.vrijzinnigen.nl\midden-drenthe
Facebook: zoek op @VRIJZINNIGENBEILEN
Gebouw: Vrijzinnig Centrum "De Stroming",
Weijerdstraat 9, 9411 PJ Beilen (geen postadres!)

Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Midden-Drenthe
Vrijzinnig Centrum "De Stroming"
Weijerdstraat 9, Beilen

Foto: Gerrit Staal

Bijeenkomsten

Zo.	01 nov.	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik-Lammers
Zo.	06 dec.	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik-Lammers 2e Advent
Vr.	25 dec.	10.00 uur:	Kerst
Wo.	31 dec.	19.30 uur:	Gedachtenisdienst

Agenda

Di.	10 nov.	12.30 uur: 17.30 uur:	Samen eten Samen eten
Zo.	15 nov.	15.00 uur:	Stapstenen
Di.	17 nov.	19.30 uur:	Over verwondering gesproken
Wo.	18 nov.	14.30 uur:	Jaarvergadering
Zo.	13 dec.	15.00 uur:	Stapstenen in Kerststemming.
Do.	07 jan. **2021**	14.00 uur:	Nieuwjaarsvisite

Helene Westerik heeft vakantie van 24 t/m 31 oktober

Op <u>zondagmorgen 25 oktober</u> a.s. is het de beurt aan Helene Westerik met een 'korte gedachte' in het programma "Veur de Preek" bij Radio Drenthe!

Lief Mens!

Alles blijft. Alles gaat voorbij. Alles blijft voorbijgaan. Aldus Jules Deelder.
Er is niets nieuws onder de zon, alles is al eens eerder zo gebeurd, alles is zoals het altijd is geweest. Aldus bijbelfilosoof Prediker.
Samengevat: waar maak je je druk over, klein mensenkind? Woorden die mij kunnen troosten. En die heb ik best nodig in deze tijd.

Betekent dat dan ook dat je maar je eigen zin doet? Je eigen afwegingen maakt, en je daarbij niet zoveel gelegen laat liggen aan het algemene belang? Aan het belang van anderen?
Het wordt steeds duidelijker dat Nederlanders moeite hebben met het naleven van regels. Meer dan de bewoners van de landen om ons heen. Een onderzoek wees dat uit. Natuurlijk zijn daar historische redenen voor te vinden. Natuurlijk is het zo dat onze 'kritische houding' ons ook veel goede dingen heeft gebracht. Maar in crisistijd is het lastig als de neuzen maar moeilijk één kant op gaan. Want ja, welke kant is de juiste?

Het zijn misschien te grote woorden, en wellicht te ongenuanceerd, maar ik vind dat de situatie van nu ons laat zien wat het individualisme en liberalisme (vrijheid en eigen verantwoordelijkheid) met ons doen in tijden van crisis.
Namelijk dat we slecht in staat lijken te zijn om dingen te doen of te laten in het algemene belang. We proberen voor onszelf te beredeneren waarom wij nog wél naar dat concert, die verjaardag of die bijeenkomst kunnen. We relativeren het feit dat we toch nog voor uitjes of andere plezierige dingen op reis gaan, ook al is dat in eigen land. Wat dat voor een ander zou kunnen betekenen, komt vaak niet in ons op.

Ik merk het aan mezelf; dat het makkelijk is om te beargumenteren 'waarom ik wel iets zou mogen doen'. En dat het moeilijker wordt als je daarbij de belangen van anderen betrekt. Want ja, ik had ook zo graag dat weekje met vakantie gewild….
Verdrietig word ik van de beelden van mensen die de maatregelen bewust niet naleven, die schreeuwen dat hun rechten worden aangetast.

Voelen we niet meer dat we van elkaar afhankelijk zijn? Dat het collectieve welzijn ook ons individuele welzijn is?
Bij het programma Beste Zangers hoorde ik iemand zingen: 'ik zie u graag' – ondanks de lafheid, zwakte, tegendraadsheid. En ik dacht: laten we óók dat blijven benoemen: dat we van elkaar houden, ook in onze zwakte en verwarring.

In het vertrouwen dat het collectieve bewustzijn daarmee wordt gevoed!

Lief mens, er is echt niets nieuws onder de zon: je bent niet alleen….

Hartelijke groet, Helene Westerik

(gratis) afbeelding van pixabay

Van de voorganger

Na een relatief rustige zomer, zijn we nu in de tweede coronagolf beland. In de vorige Onze Band schreef ik: 'wat het najaar ons brengen zal; niemand die het weet. Laten we alert en voorzichtig blijven, maar niet té angstig. Want contact verbindt, en verbinding verdiept.'

Contact willen we proberen te houden, niet alleen per telefoon, maar het liefste ook door elkaar te ontmoeten. Daarom plannen we wel bijeenkomsten, maar doen we dat onder het voorbehoud van nieuwe maatregelen of eigen afwegingen.

Op *6 september* was onze startzondag; een bijzondere bijeenkomst in een kring, met ons nieuwe jaarthema 'Eensgezind'. Niet om het altijd met elkaar eens te zijn, maar wel om te weten dat we met elkaar meer kunnen dan alleen.

Er is een mooi verhaal over het gegeven dat je met elkaar meer kunt dan alleen.
Er was eens een man die drie zonen had. De drie jongens maakten altijd ruzie, 's morgens, 's middags en 's avonds, altijd maar vechten, en nog eens vechten! Op een dag zei de vader: 'Breng me zoveel takken als je kunt dragen!' De jongens renden het bos in om takken te verzamelen en ieder van hen kwam terug met een bos takken. 'Neem nu ieder één tak', zei hun vader, 'en probeer hem te breken.' 'Uiterst gemakkelijk', zeiden de jongens en ze braken hun takken in tweeën.
'Bind nu alle takken met een touw samen', zei de vader 'en probeer nu de hele bos takken te breken'. Ze probeerden het om de beurt, maar de takken die afzonderlijk zo gemakkelijk gebroken konden worden, waren samengebonden zo sterk als staal. 'Zie je', zie hun vader, 'wat jullie met deze takken doen, kan ook met jullie gebeuren. Wanneer je altijd voor jezelf vecht, word je eenzaam. En als je alleen bent, kun je gemakkelijk aangevallen en gebroken worden. Samen zijn jullie zo sterk als deze bos takken, samen houden jullie stand, afzonderlijk vallen jullie. Dat geldt voor takken, voor kinderen, voor volwassenen en voor volken.'

Op *12 september* mocht ik vieren dat ik een jaartje ouder ben geworden. Veel dank voor de kaarten, de prachtige bloemen en andere cadeautjes. Het geeft een warm gevoel om zoveel betrokkenheid te ervaren!

Op *20 september* zijn we in de middag met een zeer klein aantal mensen van alle vrijzinnige geloofsgemeenschappen van Drenthe bij elkaar geweest rondom het thema 'nabijheid'.
Het zou dit jaar in Emmen zijn (in de Grote Kerk), maar dat lukte niet vanwege corona. Hopelijk volgend jaar wel!

Op zondag *4 oktober* stonden we stil bij de vraag waardoor of door wie we ons laten beïnvloeden. Door de stemmen van angst, of van 'het zal wel niet zo'n vaart lopen', of door de stem van vertrouwen. Vertrouwen in die zin dat het leven nu eenmaal tijden kent van huilen en van lachen, van erop uit gaan of thuis blijven. En dat er dus ook weer andere tijden komen.

Op *1 november* is onze volgende bijeenkomst op de zondagmorgen.
Welk thema het gaat worden, weet ik nog niet. Meebewegen met de tijd, met alles wat er om ons heen gebeurt, maar wel vanuit een basis van rust, vertrouwen en liefde. Dat is wat ik probeer. Van 24 t/m 31 oktober ben ik een weekje vrij; als er iets is, dan kunt u contact zoeken met het bestuur.

En dan nog even dit:
Sinds een week hoor ik geregeld het geluid van overvliegende ganzen.
Als ik buiten ben, sta ik bewust stil, kijk omhoog en volg hun weg. De V van Vrijheid, maar ook van Velen, die samen op weg zijn en weten dat ze van elkaar afhangen. Zij volgen de koers die hen intuïtief gegeven is. Zullen wij dat ook maar doen?

Met een hartelijke groet!
Helene Westerik

Startzondag

Van de bestuurstafel

Heel langzaam kwam het leven weer wat op gang, maar we hebben weer een aantal stappen terug moeten doen. Laten wij ons aan de maatregelen houden en dan hopen dat de maatregelen snel weer wat afgeschaald kunnen worden.
Onze ALV zal gehouden worden op 18 november, zie de uitnodiging bij deze "Onze Band". Alle commissies wordt gevraagd hun jaarverslag voor 2 november bij Gerda Wiggerink in te leveren. Bij Gerda zijn ook de jaarverslagen op te vragen. Zowel voor de kerkdiensten als ook voor deze vergadering is aanmelding nodig bij Gerda.
Van 24 oktober tot 31 oktober heeft Helene Westerik nog een weekje welverdiende vakantie. Als er in deze week iets gebeurd, dan kunt u contact opnemen met één van de bestuursleden.
Wij wachten nu vol spanning op het bedrag van de actie Rabo Clubsupport 2020. Stemmen kan nog tot 25 oktober.
Als laatste nog één vraag, hebt u een e-mail adres of een nieuw e-mail adres, wilt u dit dan doorgeven aan het bestuur? Zo kunnen wij u nog beter op de hoogte houden van onze activiteiten.

Hartelijke groet, Reina Limburg

Van de penningmeester

De collecte op 6 september heeft € 80,10 opgeleverd en op 5 oktober mochten wij € 103,55 in ontvangst nemen.
Ook kregen wij de afgelopen periode nog een gift binnen.
Voor al deze giften onze hartelijke dank.

Samen Eten

We hebben inmiddels twee keer samen gegeten in kleinere groepen; om 12.30 uur en om 17.30 uur.
En dat is goed bevallen. Er staat nog 1 datum voor dit jaar gepland: ***10 november.*** Tegen die tijd zullen we bepalen wat haalbaar en verantwoord is. Geef u dus gerust op – bij Gerda Wiggerink.
U hoort dan rond 8 november of het door kan gaan.
Na 10 november zullen we de balans opmaken van het geld dat we het afgelopen jaar hebben overgehouden, om dat te schenken aan de voedselbank.

Een vrolijke keukengroet van Aly, Gerda en Helene

Schuif es'aan

Vanuit de groep van Samen Eten is een ander initiatief ontstaan: schuif es'aan. Het idee is om eens iemand bij je thuis uit te nodigen voor een maaltijd. Behapbaar (letterlijk en figuurlijk) en coronaproof omdat je met z'n 2-en of 3-en makkelijk afstand kunt houden. De vraag is: wie zou dat wel eens willen? Iemand anders uitnodigen of door iemand uitgenodigd worden? Meld je aan bij Gerda Wiggerink. Dan gaan we kijken hoe we het kunnen organiseren.

Van de Jaco – Janny Jalving bij Ellert & Brammert

Met een groep van 8 mensen gingen we op 29 september naar Schoonoord, naar de tentoonstelling van Janny Jalving. Marchinus Elting uit Odoorn vertelde ons over Janny en haar werk. Er hing van alles wat; portretten, landschappen, stillevens. Prachtig was het. Het werk, maar ook het verhaal van een vrouw die zó haar eigen koers ging. Omdat ze niet anders kon dan schilderen!

Over verwondering gesproken……

Over verwondering gesproken….Dat plannen we vooralsnog op dinsdag 17 november, om 19.30 uur, voor maximaal 6 personen. Tegen die tijd zullen we bepalen wat haalbaar en verantwoord is. Opgeven bij Helene Westerik.

Kunst in de kerk

Op 4 oktober nam Herman Tomeff een aquarel mee; door hemzelf gemaakt. Van de Drentsche Aa. Een prachtig werkje, in zachte kleuren. Herman vertelde dat hij zo houdt van de Drentsche beekjes, omdat ze rust geven. Daarbij vonden we een lied van Daniel Lohues:

Ärgens in de verte, dagen reizen vanaf hier, ärgens in de bochte van 'n rivier.
Daor ben ik in 't echt west, mar ook vaake in 'n droom vlieg ik as 'n vogel,
daorhen gewoon. Daor is alles rustig en compleet, daor is gien verdriet enzo.
Der is niks daorzoten wat ik mis. Ik denk alleen mar kon ik hier mar blieben veur altied.
Heb der uurn zeten ooit, klaor met alles zunder toekomst ok, mar de stroming spuulde 't zwarte weg en ik kun verder met mien leben en ik wus waorum.
Ärgens in de verte, dagen reizen vanaf hier, ärgens in de bochte van 'n rivier, kan ik altied hengaon, in het echt of in de kop. Sinds ik dat weet is der niks wat mij stopt.
Want 't leben hebben we kregen ja, ku'j met doen wat a'j wullen. Maakt niet uut ja hoe 't heurt en zo, heb ärgens leert hoe ik de tied 't beste in kan vullen.
Ärgens in de verte, dagen reizen vanaf hier, ärgens in de bochte van 'n rivier.
Daor ben ik hier.

De Drentsche Aa door Herman Tomeff

Over dementie

Inmiddels hebben we vier bijeenkomsten gehad rondom *dementie*.
Met de kunst van Henk Middeljans, met zijn verhaal daarbij, en met de ervaringen van de deelnemers. Bij deze veel dank aan Henk voor zijn verhalen, kunst en het delen van alles wat van waarde is.
Waardevolle middagen waren het. Mooi om te zien dat de verhalen én de kunst ook andere ervaringen dan die met dementie raakten. Zo was er ruimte voor ieders verhaal. En dat is waar het om gaat. Je verhaal delen, in woorden of beelden. Volgend jaar gaan we kijken wat we nog meer kunnen met de kunst van Henk en de puzzel die dementie is en blijft.
Aan de hand van de kunstwerken van Henk is mijn samenvatting:

Er glipt veel door je vingers:

Maar de verbondenheid blijft:

Hartelijke groet, Helene Westerik

Dank voor de bloemen en kaarten!

Op 4 oktober kwam Helene thuis uit Beilen met de bloemen voor mij! Heel hartelijk dank! Ik herstel goed van mijn liesbreukoperatie, maar ben en blijf voorzichtig. Ook vanwege corona. Naast de bloemen kreeg ik vele kaarten; niet alleen vanwege de operatie, maar ook voor mijn verjaardag eind augustus. Ook daarvoor veel dank! Laten we maar blijven hopen dat we elkaar spoedig weer zien.

Groeten van Bob Westerik

Stapstenen

Op 18 oktober jl. was er een Stapsteen-wandeling, onder leiding van Aly Mulder en Janne Bilstra. Met als thema ruimte. De wandeling ging over het Stroompad, onderdeel van ommetje Beilen. Het was een geslaagde ochtend. Dit zijn twee van de gedichten die gelezen zijn:

Ruimte waar het licht kan komen
(Zangen van Zoeken en Zien, 496)

Ruimte
waar het licht kan komen
wind kan waaien, adem stromen
ruimte die doet leven.

Stilte
waar je God kunt horen
open hart en open oren
stilte om te zijn.

Licht
waarin wij samen staan
Geest van God, raak Gij ons aan
dat wij opengaan.

Verbinding

als
je hoofd en hart
verbinding maken

weet je
hoe te
handelen

wijsheid
van
binnenuit

ongedicteerd
door wetten
dogma's

slechts
lichtende
liefde

Op *13 december* zouden we een muzikaal kerstoptreden hebben, maar dat is afgezegd. Als de maatregelen en ontwikkelingen rondom corona het toelaten, zullen we op 13 december zelf een kerstbijeenkomst organiseren. Een samenzijn met kerstmuziek en beelden, én lekkere dingen!
Om 15.00 uur. Hoewel het nog ver weg is, is het verstandig om u alvast op te geven bij de Lies de Boer (0592-459822). Afzeggen kan altijd. Voor ons is het fijn om te weten hoe groot de belangstelling is, om te kunnen bepalen of we nog een 2e bijeenkomst gaan organiseren.

Hartelijke groet van Stapstenen,
Aly Mulder, Lies de Boer, Janne Bilstra,
Grietje Steenbergen en Helene Westerik

Oproep voor taalmaatjes

Interkerkelijk Diaconaal Platform

Medelanders vragen hulp
In onze gemeente Midden-Drenthe wonen inmiddels in totaal zo'n 200 statushouders die sinds pakweg 2015 in Nederland zijn aangekomen.
Het is een bonte verzameling van nationaliteiten, alleenstaanden en gezinnen.
Het zijn mensen die vaak een traumatische vlucht achter de rug hebben en vol zorg zitten over familie of gezinsleden die achtergebleven zijn.
Vanuit de gemeente Midden-Drenthe, Welzijn en Vluchtelingenwerk wordt geprobeerd de statushouders goed te begeleiden.
Dit heeft te maken met zaken als huisvesting, scholing, integratie en het vinden van werk.

Regelmatig is er gezamenlijk overleg op het gemeentehuis met alle instanties die betrokken zijn bij statushouders; hier zijn wij als kerken vertegenwoordigd door het IDP.
Opvallend is hoe sterk betrokken iedereen is om deze groep mensen te helpen om hun leven weer op de rit te krijgen.
Wat heel erg gewaardeerd wordt is de inzet van de groep taalmaatjes. Het beheersen van de Nederlandse taal is essentieel om goed te kunnen functioneren!
Een taalmaatje helpt om te oefenen in praktische taal en om de uitspraak te verbeteren. Ook hebben veel taalmaatjes een rol als buddy; het is lastig om de weg te vinden in onze maatschappij -dan is het goed om iemand te hebben die beschikbaar is voor goede raad of een helpende hand.
De laatste tijd zijn nogal wat taalmaatjes gestopt, o.a. door ziekte, overlijden of verhuizing.

Heel graag willen wij de groep weer aanvullen. Er zijn op dit moment 6 aanvragen voor taalhulp, zowel in Beilen, Westerbork als Smilde.
Als taalmaatje word je begeleid door het Taalhuis en door Vluchtelingenwerk.

Heel graag horen wij of je belangstelling hebt – dan kunnen wij meer informatie geven over de werkwijze en over de aanvragers van hulp.
Vanuit Vluchtelingenwerk is Mirjam Laan hiervoor het aanspreekpunt mlaan@vluchtelingenwerk.nl of 06-13590902.

Namens het IDP,

Hugo Waalewijn, secretaris	0593-543855	hwaalewijn@home.nl
Henk Timmerman, voorzitter	0593-525879	timmerman.h@kpnmail.nl

VluchtelingenWerk Nederland

In memoriam Leida Habing-Borrink

Op 3 september jl. overleed op 98-jarige leeftijd Leida Habing-Borring. We namen met zorg en aandacht afscheid van haar met de mensen die haar het meest nabij waren. We luisterden naar muziek waar zij van hield; naar André Rieu, waarvan ze samen met zoon Henk ooit ook een concert bezocht; naar het Ave Maria gezongen door het koor Maastreechter Staar, waar ze zo van hield en naar orgelmuziek. Orgelmuziek die zij bijna haar hele leven lang ook zelf zou maken. Ze leerde het al vroeg, in Duitsland waar ze geboren werd en zou opgroeien. Ze bleef spelen en zingen, ook toen ze door haar huwelijk met Klaas naar Nederland kwam. De kinderen Jan en Henk zouden opgroeien met haar orgelspel, en later zou ze ook gaan spelen in de kerk, bij de Protestantenbond. In het huis aan de Molenstraat waren gasten van harte welkom; jarenlang zouden er kostgangers zijn, waar Leida heerlijk voor kookte. En tot op zeer hoge leeftijd zou ze met nieuwjaar rollegies bakken voor de kerk. Zo was Leida altijd bezig, vaak met haar handen, voor anderen. Zeker ook voor haar kinderen en kleinkinderen; met Jorrik, Bram en Lhea had ze zoveel mooie dingen beleefd; in Nederland, maar ook in Frankrijk, als ze met hen op vakantie ging. En datzelfde gold voor de uitstapjes en vakanties met Henk. Zeker na het overlijden van Klaas. 'Men moet verder' - dat was Leida's mantra – wat er ook gebeurt. Daarin zou ze een voorbeeld zijn en blijven voor haar kinderen én kleinkinderen. Als stabiele factor.
Als moeder en oma. Leida probeerde zich met haar mantra staande te houden toen Jan plotseling overleed, maar haar verdriet was te groot. Heel langzaam trok ze zich verder terug in haar eigen wereld. Met haar verdriet, dat ze niet delen kon. En dat was niet makkelijk, voor haar niet, maar ook niet voor de mensen die haar lief hadden. Trouw bleven ze haar, allemaal. Zoals zij hen had voorgedaan. Je laat elkaar nooit los, en je gaat altijd verder. Met in haar hart het vertrouwen dat het Licht haar leiden zou, zoals in haar lievelingslied: *'k Ben ver van huis en donker is de nacht, leid Gij mij voort!* Ik vertrouw erop dat ze daar nu is, in het Licht, en in die zin weer thuis. Mag dat haar dierbaren troosten, tezamen met alle mooie herinneringen en alles wat van Leida in hen doorleeft.

Helene Westerik

In memoriam Koba Folkers

Op 9 september jl. overleed op 75-jarige leeftijd Koba Folkers. We namen op 15 september afscheid van haar met die mensen die haar het meest nabij waren. Een bijeenkomst waarin dochter Ina en kleinzoon Harrolf vertelden over hun leven met Koba, waarin we luisterden naar muziek waar Koba van hield en waarin we haar levensverhaal vertelden.
Vanaf het begin, in Hijken met haar broers en zussen, en nadien in Beilen, toen ze jong trouwde. Of er verwachtingen waren? Ach, dingen lopen soms zo.

Maar buiten zijn en haar eigen gang gaan , dat verlangen is altijd met haar mee gegaan. Koba was een harde werker, zowel in huis als buitenshuis. Niet alleen voor zichzelf, maar zeker ook bij anderen. Ze was altijd bezig; en als er iets naars bij iemand was gebeurd, dan stond zij klaar om iets voor je te doen. Haar kinderen Ina en Harm en hun gezinnen konden op haar rekenen. Wat heeft ze veel op de kleinkinderen gepast! En wat een mooie herinneringen hebben zij daaraan: oma Koba bij wie alles kon en die altijd precies die dingen had die zij lekker vonden!

Toch was het leven ook ingewikkeld; ook al zou zij dat zelf misschien niet zo genoemd hebben. Haar huwelijk dat niet goed bleek, want dat heeft, hoe je het ook went of keert, invloed. Op iedereen. Toen ze na de scheiding naar de Havenstraat verhuisde, begon een andere tijd.
Er kwamen mooie vakanties met zus Aly, ze maakte veel fietstochten, en voor de kleinkinderen was de Havenstraat een fijne pleisterplaats.
Over alles wat er achter haar lag kon ze moeilijk praten, en waardering ontvangen en geven bleef een ingewikkeld iets.

Toen bleek dat Koba ziek was en niet meer beter zou worden, vond ze dat moeilijk; want kwetsbaar en afhankelijk zijn, dat was ze niet gewend.
Ze leefde naar momenten toe. Eerst haar verjaardag, die ze nog kon vieren, toen die van kinderen en kleinkinderen. En zo hoopte ze ook dat ze nog één keer Kerst mee zou maken. Daar had ze altijd zó van genoten.
De ene dag bij Ina en Gerrit en de kinderen, en de andere dag bij Harm en Margo en de kinderen. Het zou er helaas niet van komen.

Haar kinderen waren bij haar, elke dag, trouw en liefdevol, totdat het einde daar was. Vrij van alles, zoals in een lied (van Klaas Spekken) dat Koba zo mooi vond:

Vogel zo vrij in de hoog blauwe lucht
neem me vandaag eens mee op jouw vlucht
Dwars door de wolken op vleugels zo wijd
Niet meer belet door ruimte en tijd
Voorbij aan de wolken dat is wat ik wil
Want boven de wolken daar is alles stil

Helene Westerik

Zij die hun verjaardag hopen te vieren (vanaf 75 jaar)

Mevr. H. Leungen-Bonnen	Beilen	03-11-1933
Mevr. A. Hovenkamp-Benedictus	Beilen	09-11-1937
Dhr. W. Dolfing	Beilen	21-11-1931
Mevr. F. Heslinga	Beilen	24-11-1925
Mevr. H. Reinders-Prakken	Beilen	24-11-1936
Mevr. B. Smit-Breeuwer	Beilen	27-11-1934
Mevr. J. Brunsting-Goudswaard	Beilen	30-11-1928
Mevr. H. Weurding-Boer	Westerbork	18-12-1929
Mevr. A. Doorten-v.d. Lande	Beilen	23-12-1938

Alle jarigen, van harte gefeliciteerd!

Het jaar rond…..

Lente

Het is weer lente, lieve Drenten.
Kijk naar buiten, door de ruiten
en begroet de nieuwe dag.
Ga de tuin in, beetje spitten, of wat klussen,
opruimwerk doenof wat dat wezen mag.
Denk wel aan je stijve spieren
die zijn nog niet in lentestemming,
na de koude winterdag.

Zomer

Hij gaat komen hoor, die zomer.
Ieder jaar weer, keer op keer.
Ieder jaar wordt hij wat warmer
en ieder jaar , maar wel steeds minder,
valt er regen op ons neer.
Nu denkt u:"Dat is toch prachtig"
"Volop genieten is de leus".
Maar als de warmte op onze aarde
geleidelijk aan zó door gaat,
lijkt me dat geen goede keus.
Het begin is al begonnen,
daar is weinig aan te doen.
Geniet dus van de zomertijd,
maar wees verstandig bij het "zonnen".

Herfst

Koude handen, koude voeten,
drupneus en een rauwe keel.
Er zijn veel mooie herfstkleuren.
Rood, oranje, bruin en geel.
Dat is allemaal heel prachtig,
maar nu zegt me dat niet veel.

Winter

We zien er soms een beetje tegen op,
de winter met z'n ongemak.
Ruiten krabben van je auto,
sneeuwvrij maken van het dak.
Herinner je voorbije tijden,
de toestand die veel slechter lag,
honger, kou en veel ellende,
vaak bitter lijden, dag na dag.
We leven hier , omringd door luxe,
met warme huizen en genoeg te eten.
Wees dus blij met wat je hebt,
laten we vooral dat niet vergeten.

Herman Tomeff

Bloemengroet

De bloemen waren op zondag 4 oktober voor dhr. B. Westerik uit Vroomshoop.

Jubilea

Op vrijdag 16 oktober was het 55 jaar geleden dat Lidy Arends met dhr. Anno Hoogerkamp uit Exloo in het huwelijks bootje stapte.
Namens het bestuur wensen we het echtpaar nog vele mooie jaren toe!

Mutaties

Op 3 september is overleden Mevr. L.Habing- Borrink, in de leeftijd van 98 jaar.
En op 9 september overleed Mevr. K. Folkers, 75 jaar oud.

Inleveren kopij

Voor het volgende nummer kunt u de kopij inleveren bij Gerda Wiggerink tot uiterlijk 30 november 2020.

Dienst in de coronatijd

Anderhalve meter afstand, hoesten en proesten in je elboog, de ene deur in, de andere uit, niet in groepjes staan te praten, trek wat warms aan, want de deur naar buiten moet een eindje openstaan voor ventilatie. Wanneer Helene Westerik de dienst niet zou leiden, zou je thuis blijven, maar….. Wat had het bestuur het gezellig gemaakt.

Rondom stonden tafeltjes voor 2 mensen, met op de tafels een bloemetje en bekertjes voor koffie met daarbij een plakje cake of koek, verpakt in plastic.
Dit smaakte heerlijk na weer een mooie dienst.Mensen van het bestuur, bedankt voor jullie zorgen.
Jullie hebben het toch maar even gedaan.

Lammy Tillema

Boekbespreking

De laatste tijd kon u geregeld in "Onze Band" boekbesprekingen van de hand van Ds. Frans Brinkman lezen. Deze boekbesprekingen werden overgenomen uit Het Kerkkrantje van Odoorn. Frans Brinkman moet momenteel z'n werk moet herzien in verband met zijn gezondheidstoestand. Daarom is er voor een andere vorm van boekbespreking gekozen: Frans wordt nu door Helene Westerik geïnterviewd over een boek, en van dat interview leest u hier een verslag.

In deze aflevering spreekt Helene met Frans over het boek ***'Uit het leven van een hond'*, van *Sander Kollaard*, uitgeven door Van Oirschot.**

Een intrigerende titel - Viel je op de titel?
Ja, ik let altijd erg op de titel en de illustratie op de voorkant. Op de voorkant van dit boek zie je een man lopen, met een hond, die in z'n buurt is, maar misschien de andere kant op gaat. Ze zouden aan zee kunnen lopen, en het is bijzonder dat de schaduw van de mand en de hond ook zichtbaar zijn. Mooi vind ik het. Maar de titel vind ik wat vreemd, en eigenlijk niet kloppen met de inhoud van het boek.

Er komt wel een hond in voor, met de naam Schurk, die last heeft van hartfalen, maar het boek gaat meer over de baas dan over de hond.

Waar gaat het boek over?
Het is een eigenaardig boek, er wordt één zaterdag beschreven uit het leven van een alleenstaande, gescheiden man van 56 jaar, die als verpleegkundige in een ziekenhuis werkt. Die ene zaterdag bestaat voor een groot deel uit een terugblik op zijn leven. Hij heeft zeker wat te vertellen, over de relatie die hij had met zijn ex-vrouw, maar ook over het heden; hij bezoekt een verjaardag waar hij een vrouw ontmoet, met wie hij een nieuwe relatie aanknoopt.

Het gaat dus over het heden en het verleden?
Ja, als je alleen uitgaat van het heden, dan kan je iemand niet beschrijven; je moet ook altijd terugvallen op het verleden. Dat geldt voor ieder mens; je bent het heden én het verleden. Bijzonder in dit boek is, dat de hoofdpersoon wakker wordt en dat dan de dag over hem heen komt. Hij heeft geen plan; hij gaat wandelen en dan gebeurt er van alles in zijn gedachten. Hij denkt vooral aan zijn verleden en geeft daar een interpretatie aan.

Is dat bij jou ook zo, dat, als je wandelt de retrospectie (het terugkijken) en de reflectie (het nadenken) makkelijker komen?
Ja! Toen ik net begon als dominee in Friesland, liep ik elke zaterdag een flink stuk om mijn gedachten te ordenen. Ik moest een verhaal schrijven voor de dienst, en dan dacht ik na over alles wat er die week gebeurd was. Wandelen kan daarbij heel goed helpen!

Wat is je opgevallen aan de gedachten van de hoofdpersoon?
Hij kan zich als verpleegkundige goed verdiepen in het leven van mensen, maar in zijn eigen leven heeft hij veel drank nodig om te kunnen communiceren. Daarin zie ik wel het menselijk tekort; dat communiceren voor veel mensen moeilijk is.

Wat is het mooiste aan het boek?
Dat je een leven van ruim vijftig jaar in één dag perst. Daarmee toon je wat mij betreft ook de relativiteit van het leven aan. Ik denk dat wij dat allemaal kunnen: ons leven in één dag beschrijven.

Hoe zou dat in jouw geval eruit zien?
Mijn dag wordt gevuld met de mogelijkheden die mijn gezondheid toelaat. Als er iets lukt, dan heb ik er plezier in, zoals lezen, schrijven en buiten zijn in de natuur. Maar je hoeft je niet in allerlei bochten te wringen als het niet lukt. Probeer de dag te laten zijn wat hij is. Als je de mogelijkheden gebruikt die er zijn, is dat voldoende. Meer hoeft niet.

Dat is goed leven, volgens jou?
Of het goed is, weet ik niet; het is wel voldoende. Wat ik kan, is voldoende voor mijn leven nu, en daar horen ook de dieren bij. Die neem ik serieus; ik ben blij dat ze er zijn.

Waarom raad je mensen aan dit boek te lezen?
Kollaard heeft een hele grappige stijl, en die spreekt mij erg aan. Maar dat kan ik niet voor een ander invullen; ik heb een hekel aan al die teksten op omslagen die een boek de hemel in prijzen. De lezer moet zelf ontdekken wat een boek voor hem of haar betekent!